

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของคนไทย ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีเยี่ยมได้เปรียบกว่าผู้อื่น กล่าวคือ มีโอกาสที่จะใช้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับตนเองและสังคม เช่น สามารถศึกษาหาความรู้จากตำรับตำราภาษาอังกฤษ ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ไปทำงานหรือเข้าประชุมสัมมนาพร้อมกับชาวต่างประเทศ ตลอดจนสามารถอ่านหนังสือ ฎีกาพจนานุกรมที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลินได้

ความสำคัญของภาษาอังกฤษจะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ความขาดแคลนหนังสือตำราภาษาไทยในสาขาวิชาต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาต้องค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือตำราภาษาอังกฤษ ประกอบกับความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ผู้ที่ต้องการเป็นผู้ทันสมัยในสาขาวิชาต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องอ่านนิตยสาร หรือวารสารภาษาอังกฤษในสาขาวิชาที่ตนสนใจ เพื่อที่จะได้นำความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์มาใช้ในการปรับปรุงและเสริมสร้างความเจริญให้กับสังคมไทย จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทต่อความเจริญของสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยทั่วไปในปัจจุบันจัดขึ้นตามแนวของ Aural - Oral Approach กล่าวคือ การสอนเริ่มจากทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ และพยายามไม่ใช้ภาษาไทยในระหว่างการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สามารถ

พูดได้คล่องและชักล่อยชักคว่ำ เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนได้ การเรียนการสอนเน้นการฝึก (Drill) จนนักเรียนสามารถพูดได้คล่องติดปาก สามารถนำไปใช้พูดในชีวิตประจำวันได้

เท่าที่ผ่านมามาผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนจัตจัน มีได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ เพราะปรากฏว่าถึงแม้นักเรียนจะมีโอกาสเรียนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนนานนับสิบปี แต่ก็ไม่มีความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้ด้วยความเข้าใจแจ่มแจ้งในระยะเวลาอันสั้น และไม่สามารถที่จะพูดสนทนากับชาวต่างประเทศได้ ปัญหาของการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นที่กล่าวขวัญถึง และได้รับความสนใจจากประชาชนโดยทั่วไป ไม่เฉพาะแต่ครูสอนภาษาอังกฤษและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น ได้มีผู้สนใจทำการศึกษาดังสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ซึ่งพอจะสรุปปัญหาการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพของครู

1.1 ขาดครูที่ได้รับการฝึกฝนและเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะครูภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงแต่รู้ว่าจะสอนอะไรและสอนอย่างไรเท่านั้น แต่จะต้องเป็นผู้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีด้วย ครูภาษาอังกฤษที่มีอยู่ไม่พร้อมที่จะสอนตามแนวของ Aural - Oral Approach¹ ขาดการนำหลักการสอนตามหลักภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอน เพราะครูไม่ได้เน้นให้มีการเรียนโดยการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับขั้น นักเรียนไทยส่วนใหญ่ถูกบังคับให้เขียนและอ่าน โดยที่ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ได้ ขาดการจัดระบบการเรียนที่จะให้เด็กไทยคุ้นกับรูปแบบภาษาอังกฤษ เนื่องจากรูปแบบภาษาอังกฤษแตกต่างจากรูปแบบภาษาไทย นักเรียนไทยจึงมีแนวโน้มที่จะเอารูปแบบภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาไทยไม่ดีแล้วก็จะทำให้การเรียน

¹ อ่ำภา โขภิกขิต "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503).

ทั้งสองภาษาไม่ค้ำว ย วิธีสอนที่ใช้ในปัจจุบัน โดยเฉพาะตามต่างจังหวัด มักจะเป็นการสอนแบบแปล สอนอ่านหรือสอนเขียนคำในประโยคที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ ครูบางคนยังเข้าใจว่าไม่ควรใช้ภาษาไทยเลยในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วการสอนต้องใช้กลวิธีที่ประหยัด หากจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยก็ควรต้องทำ แต่ควรให้เด็กมีโอกาส ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษมากที่สุด แม้แต่ในสถาบันฝึกหัดครูเองยังขาดการอบรมผู้ที่จะไปสอนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักวิชา อาจารย์ภาษาอังกฤษเองบางคนก็ยังใช้วิธีสอนที่ขัดกับหลักวิชา ทำให้นักศึกษาถือเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีเมื่อออกไปสอนจริง² นอกจากนี้ยังพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมากมีประสบการณ์จากการสอนน้อย โดยที่ส่วนมากสอนมาแล้วประมาณ 3 ปี ครูจำนวนมากไม่ได้เตรียมการสอน และครูส่วนมากใช้วิธีสอนทั้งแบบเก่าและแบบใหม่ปนกัน ทำให้การสอนไม่ค้ำว³

1.2 ครูมีชั่วโมงทำการสอนมากเกินไป คือประมาณ 18-22 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเหตุให้ไม่สามารถมีเวลาเตรียมการสอนให้ค้ำวที่สุด⁴

1.3 ครูขาดความกระตือรือร้นในการปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง ครูสอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้ปรับปรุงตัวค้ำวภาษาอยู่ตลอดเวลา ควรฝึกพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา โดยหาเวลาพูดคุยกับชาวต่างประเทศอยู่เสมอ หรือพยายามฝึกฝนทักษะทางภาษา

² กองวางแผนการศึกษา ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย (พระนคร: คุรุสภา, 2514), หน้า 1 - 16 อ้างถึงใน สุคา สิ้นสกุล. "การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชา-ประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518, หน้า 86.

³ เมตตา บุญยากกร "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

⁴ เร็วค้ำวเดียวกัน.

โดยใช้สิ่งต่าง ๆ ที่ครูสามารถหาได้ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน เช่น จากหนังสือ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ครูควรหาโอกาสไปรับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทั้งทางวิชาการ วิธีการสอนใหม่ ๆ และแบบแผนของการทดสอบและวัดผลให้มากยิ่งขึ้น⁵

2. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียน

ชั้นเรียนในปัจจุบันใหญ่เกินไปสำหรับการสอนแบบ Aural-Oral Approach จึงเป็นการยากแก่การฝึกเด็กให้ทั่วถึงเป็นรายบุคคล เช่น ในเรื่องการฝึกการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ และกระสวนต่าง ๆ ควบการฝึกปากเปล่า ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในบทเรียน เพราะไม่สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง⁶

3. ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนและอุปกรณ์การสอน

3.1 ขาดแคลนหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ⁷ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าโรงเรียนกำหนดให้ใช้หนังสือแบบเรียนที่มีคำศัพท์ขึ้นในประเทศไทย แบบเรียนจะมีราคาแพงและอาจขาดตลาด นอกจากนี้แบบเรียนยังไม่เหมาะสมกับนักเรียนไทย เนื้อหามีมากเกินไปและไม่เรียงลำดับความยากง่าย

3.2 ขาดการนำวัสดุอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพมาใช้ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน สิ่งที่ครูนักเรียนใช้ในปัจจุบันจึงเป็นเพียงแบบเรียนเล่มเดียว ไม่ได้มีการจัดสภาพการณ์ที่จะนำสื่อการสอนอื่น ๆ เช่น เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และห้องปฏิบัติการทางภาษามาช่วย เพราะผู้บริหารส่วนใหญ่ยังเห็นว่าเป็นของสิ้นเปลือง⁸

⁵ วิชาการ, กรม. การสอนภาษาอังกฤษ (อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2504), หน้า 13 - 16.

⁶ อ่ำภา ไชกิตติ, เรื่องเดิม.

⁷ ภิญ โฉ สาทรร. "การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2500).

⁸ กองวางแผนการศึกษา, เรื่องเดิม.

นอกจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน โดยตรงแล้ว ความไม่ประสมผลสำเร็จของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นอีก เช่น การสอนภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ เพราะภาษาอังกฤษเป็นของไกลตัว นำประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้⁹ เรื่องนี้อาจเป็นความจริงสำหรับเด็กนักเรียนในระดับชั้นต้น ๆ ซึ่งมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยมากหรืออาจไม่มีเลย สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ในระดับชั้นต้น ๆ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เด็กจะต้องเรียนภาษาต่างประเทศในขณะที่ยังมีวุฒิทางสมองต่ำ และยังต้องเรียนเนื้อหาวิชาอื่นอีกมากมาย¹⁰

นักการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาครูภาษาอังกฤษตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและประชาชนผู้ให้ความสนใจต่อการศึกษาของชาติ ได้ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้นเป็นอย่างดี ทุกฝ่ายต่างแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไข้ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ลุล่วงไป ความพยายามต่าง ๆ เหล่าที่ผ่านมามีได้แก่

1. จัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในหลักสูตร
2. จัดอบรมครูประจำการที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ในที่นี้จะขอกล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น

เนื่องจากวิชาความรู้ในแขนงต่าง ๆ เกิดขึ้นมากและรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อันเป็นผลผลิตของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

⁹ เรื่องเดียวกัน.

¹⁰ เรื่องเดียวกัน.

มาใช้ในการศึกษาอบรม เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาเล่าเรียนให้ คมลึกและประหยัด เวลา ทำให้การเรียนการสอนสามารถครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่ควรต้องศึกษาได้กว้างขวาง ลึกซึ้งยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าความเจริญทางด้านเทคโนโลยีของโลกในปัจจุบันได้เข้ามามี ส่วนช่วยพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ทางด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ได้นำเอาเทคโนโลยีมาช่วยในการสอนอย่างมาก ที่รู้จักกันดีและแพร่หลายอยู่ในสถาบันชั้นสูงทั่วไปได้แก่ ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory) นอกจากนี้แล้วยังได้นำเอาเทคโนโลยีอื่น ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยกันหลายอย่าง เช่น ภาพยนต์ สไลด์ และฟิล์มสตริป (Slides and Filmstrips) เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Projector) เครื่องฉายภาพบนแผ่นโปร่งใส (Overhead Projector) เทปบันทึกเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง วิทยุศึกษา โทรทัศน์ บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) การสอนเป็นคณะ (Team Teaching) และชุดการเรียนการสอน (Instructional Package)

ชุดการเรียนการสอนและการใช้ชุดการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างใหม่ ซึ่งกำลังได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้นำมาใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนในห้องเรียนให้ดียิ่งขึ้น ชุดการเรียนหมายถึงชุดของอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเพื่อใช้สอน อาจประกอบด้วยอุปกรณ์จำนวน 1 ชิ้นหรือมากกว่า 1 ชิ้นขึ้นไป เมื่อรวมกันแล้วจะได้เป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว และอุปกรณ์ในแต่ละชุดจะสำเร็จรูปด้วยตัวของมันเอง ถ้าสอนในวิชาเดียวกันชุดต่อไปก็จะต่อเนื่องกับชุดแรกเรียงลำดับกันไป¹¹ ชุดการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ (1) ชุดการเรียนสำหรับครู เป็นชุดการเรียนที่จัดเตรียมไว้เพื่อให้ครูไปใช้ในการสอนนักเรียนทั้งชั้น และ (2) ชุดการเรียนสำหรับนักเรียน เป็นชุดการเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนใช้เพื่อประกอบกิจกรรมเป็นกลุ่ม

¹¹ สุนันท์ ปัทมาคม ชุดการเรียน เอกสารประกอบการศึกษาวิชาสื่อการสอนใน ชั้นมัธยมศึกษา, แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519, หน้า 1, (อัครสาเนา).

ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนหรือเมื่อเรียนเป็นรายบุคคลตามเอกัตภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ แห่งแผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมาทดลองปฏิบัติหรือพัฒนาระบบห้องเรียนในประเทศไทย โดยจัดให้นักเรียนนั่งเรียนกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ ตามศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ โดยเรียนจากสื่อการสอนที่อยู่ในชุดการสอนตามศูนย์กิจกรรมนั้น เมื่อมีผู้นำเอาวิธีการนี้ไปทดลองสอนวิชาต่าง ๆ และในระดับการศึกษาต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าผลของการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนได้ผลดีไม่แตกต่างไปจากการสอนโดยใช้ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ขนาดของกลุ่มผู้เรียนก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะมีผลกระทบต่อวิธีการสอนที่ครูใช้ วิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับชั้นเรียนเล็ก ๆ ที่มีนักเรียนไม่มากกว่า 15 คน อาจจะไม่เหมาะเมื่อนำมาใช้สอนในชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก เช่น 40 - 50 คน หรือมากกว่า สำหรับในชั้นเรียนใหญ่ ๆ นั้น วิธีสอนโดยใช้โสตทัศนอุปกรณ์จะช่วยจะเหมาะสมกว่า หรือครูสามารถจัดการสอนขึ้นโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 5 - 6 คน¹² ก็จะเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนได้

เมื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนแล้ว อาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบศูนย์เรียนนั้นน่าจะเป็นไปได้ และอาจจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ลุล่วงไปได้ดังนี้คือ

1. ชุดการสอนสามารถช่วยครูได้ ในกรณีที่โรงเรียนขาดครูที่มีความสามารถในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะชุดการสอนที่จะนำมาใช้นั้นสร้างขึ้นโดยคณะครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี และได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนมีประสิทธิภาพ

¹²William Francis Mackey, Language Teaching Analysis (London : Longman Group Ltd., 1965), p. 329.

ที่เชื่อถือได้

2. การเรียนกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามศูนย์กิจกรรมในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ทำให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมโดยทั่วถึง ครูสามารถดูแลและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนตามศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะสามารถช่วยแก้ปัญหาจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่มีจำนวนมากได้เป็นอย่างดี

3. ชุดการสอนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับแบบเรียนและอุปกรณ์การสอน เพราะสามารถใช้ชุดการสอนแทนแบบเรียนได้ นักเรียนไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อแบบเรียน และสามารถนำชุดการสอนเพื่อการทบทวนบทเรียนได้เมื่อต้องการ ครูสามารถสร้างชุดการสอนหรือดัดแปลงชุดการสอนที่ผู้อื่นสร้างขึ้นไว้แล้วให้เหมาะกับนักเรียนของตนได้ และเนื่องจากชุดการสอนประกอบด้วยสื่อการสอนต่าง ๆ หรือที่เรียกว่าสื่อผสม (Multi - Media) เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ชุดการสอนจึงเท่ากับเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยเร้าความสนใจและให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ทำให้น่าสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนกับแบบครูเป็นศูนย์กลาง เพื่อที่จะได้นำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาขบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา
2. เพื่อเป็นการทดลองสอนภาษาอังกฤษแบบศูนย์การเรียนในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา
3. เพื่อเป็นการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักศึกษาจากห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนกับห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

สมมุติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในห้องเรียนทั้งสองแบบไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารการศึกษาในระดับภาคนี้ยัตริวิชาการศึกษาในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางแก่ครูภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางแก่การศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องนี้อีกต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับภาคนี้ยัตริวิชาการศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ที่เรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางกับแบบศูนย์การเรียน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1.1 Possessive
- 1.2 Past Simple Tense
- 1.3 Present Perfect Tense
- 1.4 Active and Passive Voices

2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูเพชรบุรี จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน ซึ่งมีความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน โดยใช้คะแนนสอบไล่วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาคต้นเป็นเกณฑ์ในการจับคู่แบ่งกลุ่ม

2.1 กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ตามแบบเรียนและอุปกรณ์การสอนที่มีอยู่เดิม

2.2 อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ใช้ชุดการสอนที่สร้างโดย นายสุวัฒน์ ช่างเหล็ก¹³ ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นที่เชื่อถือได้ตามเกณฑ์ของการสร้างชุดการสอนตามแผนจุฬาฯ

3. กำหนดเวลาในการทดลองสอน ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 2 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาที่ทำการสอนกลุ่มละ 6 ชั่วโมง ผู้วิจัยทำการสอนเองทั้งสองกลุ่ม

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยอาจได้ผลไม่สมบูรณ์ โดยอาจมีสาเหตุดังนี้

1. จำนวนนักศึกษาของทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาในชั้นเรียนปกติ
2. ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เพียง 4 เรื่อง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการสอน 2 สัปดาห์ อาจสั้นเกินไป
4. เวลาที่ใช้สอนกลุ่มควบคุมแต่ละครั้ง ครั้งละ 1.30 ชั่วโมง ซึ่งเท่ากับเวลาที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง อาจเป็นช่วงเวลาที่นานเกินไปสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง
5. การวัดผลสัมฤทธิ์ วัดเฉพาะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่เรียน มิได้วัดทักษะทางด้านการฟัง พูด ของนักศึกษาด้วย
6. ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ พื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพอารมณ์ของนักศึกษาและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาขณะทำการทดลอง

¹³ สุวัฒน์ ช่างเหล็ก "การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 103 ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นดังนี้คือ

1. ศึกษาวิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง และวิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาชุดการสอนที่จะนำไปทดลอง สอนกลุ่มทดลอง
3. ศึกษาแบบเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามปกติของนักศึกษา
4. เขียนโครงการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องที่จะทำการสอนกลุ่มควบคุม โดยกำหนดเนื้อหาและเวลาที่ใช้ในการสอนเหมือนกับชุดการสอน
5. สร้างแบบสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม 1 ฉบับ จำนวนข้อสอบ 80 ข้อ
 - 5.1 นำแบบสอบไปทดสอบนักศึกษาของวิทยาลัยครูเพชรบุรี ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้เรียนเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบไปแล้ว
 - 5.2 นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อเลือกเฉพาะ ข้อสอบที่ดีเพียง 60 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์จริง
6. เลือกกลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
7. ทำการสอนทั้ง 2 กลุ่ม ตามระยะเวลาที่กำหนด
8. ใช้แบบสอบที่ปรับปรุงแล้ว วัดผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เป็นครั้งแรกหลังจากเสร็จสิ้นการสอนใหม่ ๆ
9. ใช้แบบสอบเดิมวัดผลสัมฤทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากการสอบครั้งแรกผ่านไป 1 สัปดาห์
10. นำผลที่ได้จากการทดสอบของทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ $t - test$
11. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ชุดการสอนที่ใช้ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นชุดการสอนที่จัดทำกรวิจัยแล้วว่ามีประสิทธิภาพ
2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ
3. แบบสอบมีเนื้อหาครบตามหลักสูตร สามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในเรื่องที่เรียนแต่ละเรื่องในอัตราส่วนที่เท่ากัน และมีความง่ายเหมาะสมกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ 1
4. คะแนนผลการสอบไล่ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2519 วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชานั้นถือว่าเป็นคะแนนที่เชื่อถือได้ คือสามารถวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้

คำจำกัดความ

1. การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การสอนตามหลักภาษาศาสตร์ (Aural - Oral Approach) โดยใช้วัสดุประกอบการสอนแบบธรรมชาติ เช่น แบบเรียน (Success with English Book 1), รูปภาพ, บัตรคำ, แผนภูมิ ฯลฯ
2. การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง การสอนโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 -- 6 กลุ่มกิจกรรม แต่ละกลุ่มจะมีกิจกรรมและสื่อการสอนแตกต่างกันไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนหาประสบการณ์การเรียนรู้จากการประกอบกิจกรรมตามกลุ่มต่าง ๆ จนครบทุกกลุ่ม
3. ชุดการสอน หมายถึง บทเรียนสำเร็จรูปซึ่งประกอบด้วย คู่มือการใช้ เนื้อหาวิชา บัตรคำสั่ง สื่อการสอน กิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ และการประเมินผลการเรียน
4. ผลสัมฤทธิ์การเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่ได้จากการสอบนักเรียนหลังจากเรียนเนื้อหาจบแล้วใหม่ ๆ ครั้งหนึ่ง และผลการเรียนที่ได้จากการสอบนักเรียนหลังจากการสอบครั้งแรกผ่านไป 1 สัปดาห์ อีกครั้งหนึ่ง